

[Socialministeren.]

let her i Landet vil kunne fremkaldes Mod-sætninger, som det aldeles ikke er nødven-digt at fremkalde i den Anledning; men ogsaa af den Grund, at det altid vil være meget vanskeligt at kopiere Foranstaltninger i et andet Land eller omvendt kritisere Foran-staltninger i et andet Land. Derfor agter jeg ikke at gaa ind i denne Diskussion. Jeg skal om lidt paavise, at den Frygt, som man f. Eks. har næret fra den socialdemokratiske Ungdomsbbevægelses Side, en Frygt, som maaske netop har bevirket, at det ærede Medlem Hr. Bomholdt har taget Ordet, som han tog Ordet i Dag, Frygten for, at man ved at følge de Linier, man her har angivet, efterhaanden skulde komme hen i den Ret-ning, som ogsaa den ærede kommunistiske Ordfører (Aksel Larsen) antydede, den Frygt anser jeg for ganske urimelig efter Lovfor-slagets Affattelse. Der er dog ingen, der vil paastaa, at Mentaliteten her i Landet er, som den er i Tyskland i Øjeblikket, og heller ingen vil paastaa, at Forholdene i den sidste Aarrække her i Landet kan sammenlignes med Forholdene i Tyskland. Hvorfor skal vi da diskutere den tyske Udvikling i For-bindelse med et Lovforslag af denne Karak-ter? Det lader jeg derfor ligge. Alle disse Sammenligninger synes jeg halter; jeg synes, vi selv er Herre over, hvilke Veje vi vil gaa, og jeg skal da gaa over til nogle enkelte Bemærkninger til de ærede Ordførere for det, vi i Almindelighed kalder Oppositionen.

Der er først den ærede Ordfører for Venstre (Søren P. Larsen). Jeg er altid saa glad for den ærede radikale Ordfører Hr. Rager; han plejer nemlig at skaane mig for det halve af min Tale. I Dag er jeg ikke saa glad, for han søgte at ophidse den ærede Ordfører for Venstre, der ellers er noget af det blideste, jeg kender, paa denne Talerstol. Det ærede Medlem Hr. Rager bebrejdede nemlig Ordføreren for Venstre Surhed, medens den Egenskab, som dette ærede Medlem i Dag gav til Kende, kun var den blideste Resignation, der er noget ganske andet end Surhed. Den ærede Ordfører for Venstre var fuld af Sympati, men han maatte paa den anden Side resignere, fordi det store eller halvstore Venstreparti i dette Tilfælde formentlig havde faaet et af sine Tilbagefald til Fortidens Ugeringer. Jeg haaber, det

bliver rent midlertidig, og at det kun skyldes en sig naturligt indfindende Træt-heds- eller Sløvhedstilstand paa Grund af det stærke Arbejde i den sidste Tid. Jeg haaber, at om to Dage vil den ærede Ord-fører for Venstre straaale igen, og al hans Sympati vil give sig Udtryk i et Med-arbejde for Lovforslaget, der vil føre dette igennem. Men i Dag var han altsaa ikke naaet saa vidt, i Dag repræsenterede han Resignationen tilsat en lille Smule Mælke-syre (*Elgaard: Chabeso!*). Nej, jeg tror ikke, det var Chabeso, det var vist endnu syrligere; jeg har for Resten aldrig smagt den Drik, men efter Bemærkningen fra det ærede Medlem skal jeg nu gøre det ved Lejlighed.

Den ærede Ordfører for Venstre be-gyndte med at sige, at det saa naturligvis underligt ud, at Ministeren paa dette Om-raade samlede Materiale hos Offentligheden, ligefrem averterede efter Forslag. Det er første Gang, jeg hører den Bebrejdelse, ellers faar jeg altid at vide, at jeg er for stor paa det til at henvende mig til dem, jeg naturligt burde forhandle med. Denne Gang er jeg gaaet saa langt til den mod-satte Side, at det bebrejdes mig, at jeg har samlet Materiale fra den samlede Offent-lighed. Men se, Grunden var nu den, at jeg, beskæftiget med mange andre Ting, daglig fik Henvendelser fra nær sagt alle Kredse af Befolkningen, om der dog ikke kunde gøres noget for at afbøde Ulemperne ved de unges Arbejdsløshed. Jeg fik paa Forhaand saa mange Nødraab og saa mange Forslag frem, at jeg, beskæftiget op over Halsen med andre Ting, som man ved, jeg var den Gang, tænkte: Var det ikke en Idé at lade Offentligheden udtale sig, at bede Pressen om at interessere sig for dette Spørgsmaal, maaske kunde man faa Forslag frem, som virkelig viste sig anvende-lige og særlig anvendelige her i Landet, maaske kunde man ogsaa derigennem faa Udtryk for, hvad der var den almindelige Stemning, ikke mindst blandt de unge? Jeg ser ikke, at den ærede Ordfører for Venstre, der jo repræsenterer et i hvert Fald delvis demokratisk Parti, kan have noget imod, at en Minister i en saadan Situation ønsker paa en saa bred Basis som muligt at faa Oplysning om, hvad Meningerne er. Og det lykkedes jo ogsaa, vi fik umaadelig